

Világosság

A ROMÁNIAI MAGYAR NÉPI SZÖVETSEG NAPILAPJA

KOLOZSVÁR, 1919 szeptember 30, péntek.

VI. ÉVFOLYAM, 227. SZÁM.

A béke erői győzték az atomzsarolás felett

A béke és a népek szabadságáért vívott harc történelmi dátuma szeptember 25. Ezen a napon Trumannak, az USA elnökének ama bejelentésével kapcsolatban, hogy az elmúlt hetekben a Szovjetunió területén atomrobbanás történt, közölte a Szovjet Távirati Iroda, a TASS, hogy a Szovjetunió megtalálta az atomfegyver titkát és birtokában van ennek a fegyvernek.

Ez a szűkszavú szovjet jelentés kiragadta az amerikai imperialisták kezéből egyik legújabb eszközüket — az atomzsarolás fegyverét. Négy éven át üvöltöztek vesztül, az atombombával fenyegetőzve az amerikai imperialisták. Négy éven át hivalkodtak azzal, hogy egyedül ők rendelkeznek az atomfegyverrel s ezt elegendőnek hitték arra hogy térdre-kényszerítsék a szocializmus hatalmas országát, a Szovjetuniót. Ugyanakkor ezzel a zsarolási eszközzel meg akarták félemlíteni a kisállamokat is, mindenekelőtt a népi demokráciákat. De nem kevésbé szolgált az atomzsarolás fegyverként saját népük ellen is, amelyet szerettek volna meggyőzni az imperializmus mindenhatóságáról, hogy ezzel elvegyék az egyszerű emberek millióinak kedvét a szabadságért és békéért vívott harctól.

Az atomfegyvert tehát nemcsak tömegpusztító hadieszköznek tekintették, hanem czen talmenően és mindenekfelett „lélektani fegyvernek”. Ez a zsarolási hadjárat most csufosan összeomlott, a „lélektani fegyver” a semmiségbe foszlott: az atomfegyver nemcsak azok birtokában van, akik háborút akarnak, akik rabságba akarják taszítani a népeket, hanem azokban is, akik a világbékét, a népek függetlenségét és szabadságát védelmezik.

Hazánkban is meg vannak még azok a népellenes csökevények, amelyek minden reményiségüket az atombombába vetették, akik az amerikai atomfegyver pusztításai nyomán remélték visszarabolni a dolgozó néptől a gyárakat, a földet. Reményiségük most szétpattant, mint valami szappanbuborék.

Truman bejelentésétől a TASS közleményéig eltelt két napot az amerikai imperialisták propagandája igyekezett felhasználni, azzal báorítva híveit, hogy a Szovjetunió csak most fedezte fel az atomfegyver titkát. De ez a blöff is csúfos kudarcot vallott, amikor a szovjet közlemény nyilvánosságra hozta: „A Szovjetunió még 1947-ben megtalálta az atomfegyver titkát.”

Jellemző az imperialista álláspontra, hogy az USA kongresszusa atomenergia-bizottságának elnöke, MacMahon szenátor váratlanul megszédült és ilyen hurokat pengtet: „Az

Egyesült Államoknak kezdettől fogva az volt a véleménye, hogy az atomenergiát nem az emberiség elpusztítására, hanem az emberiség javára kell felhasználni.”

De vajon olyan rövid-e az emlékezőtehetségünk, hogy ne emlékeznünk arra, hogy MacMahon szenátor ur is azok közé tartozott még nemrégiben, akik habzó szájjal követelték milliók, asszonyok, öregek, csecsemők, férfiak elpusztítását atombombával?

Természetesen akármit is fecseg MacMahon szenátor és barátai, senkít sem fognak félrevezetni. Nyilvánvaló, hogy a háborus uszítók időnként tesznek ilyen mézes-mázos kijelentéseket s abban reménykednek, hogy ezzel félre tudják vezetni a népeket. A népek azonban tudják: biztonságuk nem a háborus uszítók álszent szavaiban rejlik, hanem a békétábor egyre növekvő erejében és összefogásában, melynek élén a Szovjetunió halad.

A szovjet közlemény egyidejűleg rámutat arra is, hogy a Szovjetunió mindig következetesen harcolt a fegyverkezés csökkentéséért, az atomfegyver betiltásáért és az atomenergia nemzetközi ellenőrzéséért. Az imperialisták azonban mindig megakadályozták e javaslatok megvalósítását, visszautasítva azokat. Az imperialisták nem voltak hajlandók belemeenni az atomfegyver betiltásába s ez örök időkre szegényt borít rájuk és leplezi őket minden ember, minden nép előtt.

Az atomfegyver betiltására és a fegyverkezés csökkentésére vonatkozó javaslatokat az imperialista propaganda a Szovjetunió gyöngeségének jeleként állította be. Nos, most ez a propaganda — mint már annyiszor — ismét kudarcot vallott. „Hangsúlyozni kell — mondja a szovjet közlemény — annak ellenére, hogy a szovjet kormány birtokában van az atomfegyvernek, ragaszkodik és a jövőben is ragaszkodik szándék-

szik a régi álláspontjához: az atomfegyver használatának feltétel nélküli betiltásához”.

A Szovjetunió ragaszkodik az atomfegyver eltiltásához, mert nem a tömegek elpusztítása a célja, mint az imperialistáknak, hanem a dolgozó tömegek felemelése, békéjének és szabadságának biztosítása.

Az ENSz közgyűlésén elmondott beszédében Visinszkij szovjet külügyminiszter cáfolhatatlanul leplezte a világ békéje és a népek függetlensége ellen irányuló bünnös imperialista összeesküvést, amit Atlanti-paktum és Marshall-terv néven ismer a világ. Rámutatott a Szovjetunió és a népi demokráciák állandó erősödésére és az imperialista táborban uralkodó gazdasági zür-zavarra. Rámutatott a jelenlegi nemzetközi helyzet legjellemzőbb vonására, amikor azt mondta: „A békét védő demokratikus erők százszor gyorsabban növekednek, mint a háborus uszítók gyászos hordája. Ugyanakkor egyre nő a demokratikus erők elhatározottsága, hogy szembe szálljanak az imperialista támadók bünnös mesterkedésével.”

Visinszkij külügyminiszter javaslatot is tett a béke megerősítése céljából. Javasolta az

atomfegyver betiltását és az ót nagyhatalom, a Biztonsági Tanács öt állandó tagja közötti békepaktum megkötését. Ezek a javaslatok a Béke Hívei harci programját jelentik és még szorosabban zárják a béke arc-vonalát és kiszélesítik azt.

Ugyanakkor az imperialista tábor egymásután szenvedni el a súlyos és fájdalmas vereségeket. Legtöbb az imperializmus délkelet-európai főfészke, a Tito-bandának leplezése a Rajk-perben, mért rájuk súlyos csapást. Mindezek az események: a szovjet kormány javaslatát az ENSz közgyűlésén, az atomfegyverre vonatkozó szovjet közlemény és az imperialisták ügynöke, Tito által Délkelet-Európa népeinek szabadsága ellen tervezett merénylet leplezése a béke táborát erősíti. Néhány nap múlva, október 2-án a Béke Nemzetközi Napján az egész világon az egyszerű emberek százmilliói tüntetnek majd a szovjet békejavaslat mellett, amely a népek megtörhetetlen szándékáról beszél, hogy elhárítsák egy új háboru veszélyét, biztosítsák a békét a dolgozó tömegek szervezett erejével akadályozza meg a háborus uszítók mesterkedéseit.

(—).

A Béke Nemzetközi Napja tiszteletére

A kapnikbányai bányászok szocialista munkaversenyt kezdeményeztek

A béke nemzetközi napja, október 2-ika tiszteletére a kapnikbányai bányászok szocialista munkaversenyt kezdeményeztek. A munka után megtartott vilámgyűlésen kötelezettséget vállaltak a norma 10 százalékos túlszárnyalására, a szerszámok használati idejének 50 százalé-

kos fokozására, a holtidő átlagos 28 százalék csökkentésére és az igazolatlan hiányzások teljes felszámolására.

A nemzetközi békenap tiszteletére a 33-as szint és a Ferdinánd szint csillései szocialista munkaversenyt állanak és

már eddig is kiváló eredményeket értek el.

A kapnikbányai ifjúsági fel-tés dolgozó a pártszervezet kezdeményezésére a fejlettebb szocialista munkamódszerek bevezetésével október 2. tiszteletére teljes munkabrigádot szervez-

Igy köszöntik a nagybányai bányamedence öntudatos bányászai a világ sokszáz millió dolgozójának legszebb ünnepe, a nemzetközi békenapot.

DISZÜLÉST TARTOTT A RNK AKADEMIÁJA PAVLOV SZÜLETÉSÉNEK 100. ÉVFORDULÓJÁN

A RNK Akadémiája I. P. Pavlov, a nagy szovjet tudós születésének száz éves évfordulója alkalmából diszülést tartott szeptember 27-én, kedden délután.

Az Akadémia diszülésén jelen voltak Parhon C. I. dr., az Elnöki Tanács elnöke vezetésével az Elnöki Tanács tagjai, Groza Péter dr. miniszterelnök, és a kormány több tagja, valamint a Szovjetunió nagykövetsége képviselőjében Zotov A. V. követségi tanácsos és a nagykövetség több tagja.

A diszülést Sadoveanu Mihail nyitotta meg, majd Parhon C. I. dr., az Elnöki Tanács elnöke, „Pavlov az ültető” címen előadást tartott, amelyben Pavlovot a nagy szovjet tudóst példaként állította a dolgozókat elő, mint azt a tudóst, aki a tudomány, az emberiség, de elsősorban hazája szolgálatába állította. Ezután Arthur Kreindler egyetem tanár, majd pedig Balca Mihail akadémikus szakelőadásaiban ismertették Pavlov tudományos munkásságát.

Gyűlölöm a háborút!

A vakok intézetében először katonákat keresünk, akik látásukat a második világháború következtében veszítették el. Nincsenek itt. A tétegetedés céljából Bukarestbe vitték őket. De ezért van elég háborús sérült: vak gyermekek. Az intézet 100 gyermeknövendéke közül 40 a háború következtében vált világtalanná.

Curtea György, ma 19 éves. A Szászrégentől 40 kilométerre fekvő kis faluból, Tiléházáról való. Mikor a fasisztaek visszavonulása alkalomával idűg értek, a falu lakosait puskatusal kényszerítették arra, hogy az első vonalba lépszert cipeljenek. Az egyik csoporttal Curtea Györgynek is el kellett mennie. Alig haladtak háromszáz métert, amikor a 14 éves gyermek aknára lépett. A légnyomás a levegőbe dobta, majd visszahánt. Negyedóra múlva mozdító tért, Semmit sem látott. Szemhéjából csorgott a vér. A jobb kezét amputálni kellett, szemére pedig megvakult.

— Mi a véleményed a háborúról? — kérd-

jük Curtea Györgyöt, az intézet negyedik sakkozóját.

— Hadisérült csak gyűlölteti a háborút — feleli. Mikor velem ez a szerencsétlenség történt, akkor még tudatlan voltam. Ma már tisztán látom: nekem azért kellett megvakulnom, mert a német fasisztaék Ukrajna, Baku és az egész világ kellett.

— Honnan tudod mindezt?

— Az ember az ideológiai órán nagyon sokat tanul.

Ez a vak fiú sok kérdésben tisztábban lát, mint sok épszemű...

Mikor elbúcsuzunk a kicsi hadisérültektől és az intézet többi növendékétől, azt mondják: „viszont látásra”.

Romániában az 1930-as népszámlálás alkalmával 16.000 vak volt. Ma bizonyára kétszer annyi a számuk. Világtalanságuk állandó vúd a háború felidézéi ellen. A látva-látók folyamatos emlékeztetője: harcoljatok a békéért!

Kolozsvár asszonyai szeptember 29-én, csütörtökön délután 6 órakor békenagygyűlést tartanak a Diákház nagytermében Nők! Anyák! Asszonyok! Legyátek ott mindnyájan!

